R5662 (page 105)

துன்புறுத்தப்பட்ட ஒருவரின் விசுவாசம்
DAVID ANOINTED KING

1 சாமுயேல் 19

"கர்த்தரை நம்புகிறவனோ உயர்ந்த அடைக்கலத்திலே வைக்கப்படுவான்."
- நீதிமொழிகள் 29:25

பெலிஸ்தர்களோடு யுத்தங்கள் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கையில், தாவீது யுத்த மனுஷரின்மேல் அதிகாரியாக்கப்பட்டார்; மேலும் இவர் சவுல் இராஜாவோடும்கூடக் காணப்பட்டார். தாவீது போன இடங்களில் எல்லாம் வெற்றிமேல் வெற்றி வந்தது; மேலும் தன்னிடமிருந்த ஜனங்களுடைய ஆர்வமானது தாவீதினிடமாய்த் திரும்புவதையும் சவுல் இராஜா கண்டார். இப்படியாக வெற்றிபெற்று திரும்பி வந்த நாட்கள் ஒன்றில், ஊரிலுள்ள ஸ்திரீகளும், பெண் பிள்ளைகளும், சவுல் கொன்றது ஆயிரம் தாவீது கொன்றது பதினாயிரம் என்று பாடின போதே சவுலின் உணர்வுகள் மாறுபாடடைந்தது.

பொறாமையின் நெருப்பானது இராஜாவின் இருதயத்தினை முழுக்க ஆக்கிரமித்தது. அது முதல் தாவீதை அழித்துப்போடுவதே அவரது ஒரே நோக்கமாகக் காணப்பட்டது. அடுத்துவரும் இராஜாவாக இருக்கும்படிக்குத் தாவீது ஏற்கெனவே சாமுயேலினால் அபிஷேகிக்கப்பட்டுள்ளார் எனும் இரகசியமானது, சவுலிடமிருந்து மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அமலேக்கியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக அறிவுரைகளின்படி செய்வதற்குச் சவுல் தவறிப்போனபடியால், இதன் பின்விளைவாக அரசாட்சியானது அவரிடமிருந்தும், அவரது வீட்டாரிடமிருந்தும் எடுக்கப்பட்டு வேறொருவருக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று சாமுயேல் தீர்க்கதரிசி கூறியவைகளை மாத்திரமே சவுல் அறிந்திருந்தார். இப்படி ஒருபோதும் நிகழாது என்றும், தனது குமாரனாகிய யோனத்தானே தனக்குப்பின் இராஜாவாகக் காணப்படுவார் என்றும் சவுல் அநேகமாக நம்பியிருந்திருக்க வேண்டும்.

சுயநலம் விதைக்கப்பட்டதன் விளைவாகக் கொணரப்பட்ட கசப்பான கனியே பொறாமையாகும். இது பகுத்தறிவை சிதைத்துப்போட்டு, மகிழ்ச்சியை அழித்துப் போட்டுவிடுகின்றது. இது யாரை ஆட்கொண்டிருக்கின்றதோ, அந்நபரைக் கடுமையான விரக்திக்குள்ளாக்குகின்றது; ஆகையால் இது ஒருவன்மீது கட்டுப்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கும்போது, அவன் உண்மையில் வெறிபிடித்தவனாக/ பித்துப்பிடித்தவனாகக் காணப்படுவான். இது இராஜாவாகிய சவுலின் விஷயத்தில் விவரிக்கப்பட்டதோடு மாத்திரமல்லாமல், ஒவ்வொரு மனிதனுடைய அனுபவத்தின் விஷயத்திலும் இது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. பொறாமை என்றால் என்ன என்பதை யார்தான் அனுபவத்தினால் அறியாதவர்களாகக் காணப்படக்கூடும். இதைக்குறித்து அதிகமதிகமாகத் தெரியவரும் போது, மோசமாகவே இருக்கும். அநேகர் பொறாமையினால் பிள்ளைகளையும், பெரியவர்களையும் கொலைசெய்துள்ளனர். இது அநேகக்குடும்பங்களையும், தொழில்களையும் சிதைத்துப் போட்டிருக்கின்றது. இது மிகவும் பயங்கரமானது, [R5663 : page 105] அதே சமயம் சுயநலத்தினுடைய மிகவும் முட்டாள்தனமான வெளிப்பாடாகவும் காணப்படுகின்றது. தனக்குள் அதனை அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் ஒவ்வொருவனும்,

இதினிமித்தம் அபாயத்தினை உணர்ந்தவனாக, அதை உடனடியாக நசுக்கிப்போட்டு, விழிப்போடு ஜெயங்கொள்ள நாடவேண்டும்; மேலும் அவன் கிறிஸ்தவனாக இருப்பானானால், ஜெபத்தோடு அப்படிச் செய்ய நாடவேண்டும்.

சவுலின் பொறாமை, தந்திரமுள்ளதாய் இருந்தது

பொறாமையினுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் காணப்படுகையில், இராஜாவாகிய சவுல் கர்த்தரிடமிருந்து விடப்பட்ட பொல்லாத ஆவியை உடையவராக இருந்தாரென நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுமானால் அது கர்த்தருக்குப் புறம்பான பொல்லாத ஆவியாகும்; அதாவது கர்த்தருடைய இரக்கத்தின், நீதியின், அன்பின் ஆவிக்கு எதிரான ஆவியாகும். பெலிஸ்தர்களுடனான யுத்தங்கள் முடிவடைந்த பிற்பாடு விரக்தியில் இராஜா கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில், சுரமண்டலத்தை வாசிக்கும் திறமையினால் தாவீது சிலசமயங்களில் இராஜாவைச் சாந்திப்படுத்தினார். எனினும் இராஜாவினுடைய கோபமான மனநிலையினை அறிந்திருந்தபடியாலும், உன்னிப்பாக கவனித்தபடியாலும், வழக்கமாய்ச் சவுல் கையில் வைத்திருந்த ஈட்டியை அவர் தன்மேல் எறிகையில், தாவீது இருமுறை இராஜாவை கவனித்தவராக, விலகிக்கொண்டார்.

தாவீதைச் சண்டைக்கு இழுத்து, அப்படி ஒருவேளை அவர் சண்டைக்கு வந்தால், அதைத் துரோகம் என்று காண்பித்து, அவருக்கு மரணதண்டனை வழங்குவதை நியாயப்படுத்திடலாம் என்ற எண்ணத்தில், இராஜா தனது மூத்த மகளைத் தாவீதிற்கு மனைவியாகக் கொடுப்பேன் என்று வாக்குக்கொடுத்துவிட்டு, பின்னர் வேறொருவனுக்கு அவளை மனைவியாகக் கொடுத்தார். ஆனால் தாவீதோ விவேகத்துடன் காணப்பட்டார்; இத்தகைய கனங்களைப் பெறும் அளவுக்கு, தான் உயர் குடும்பத்தினன் இல்லை என்றும், இராஜாவின் மகளுக்காக பரிசம் கொடுக்குமளவுக்குப் பொருளாதாரம் உடைய நிலைமையில் தான் இல்லை என்றும் கூறினவராக மாத்திரம் காணப்பட்டார். பின்னர் இராஜாவின் இளைய மகளாகிய மீகாளைத் தாவீதிற்கு விவாகம் பண்ணிக்கொடுக்க முற்பட்ட காரியம், அடுத்த வலை வீசுதலாகக் காணப்பட்டது. இளைஞனாகிய தாவீதோ மறுபடியுமாக இராஜாவின் மகளை மணப்பதற்கு, தான் தகுதியற்றவன் என்றும், பரிசம் கொடுப்பதற்குத் தன்னிடம் ஐசுவரியம் இல்லை என்றும் தெரிவித்தார். ஆனால் சவுலோ நூறு பெலிஸ்தர்களைக் கொன்றுபோடும் சாட்சியம், பரிசமாகக் காணப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை வைத்தார். தன்னுடைய இந்த நிபந்தனையின்படி செய்வதற்கு முயற்சிக்கையில், தாவீது தன் சொந்த ஜீவனை இழந்து போய்விடுவார் என்று எதிர்பார்த்தவராகச் சவுல் இருந்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை; ஆனால் இப்படிச் சம்பவிப்பதற்குப் பதிலாக இளைஞனான தாவீதோ, இரண்டு மடங்கான எண்ணிக்கையில் பெலிஸ்தர்களைக் கொன்றுபோட்டு, சவுலின் குமாரத்தியாகிய மீகாளை வென்றார்.

இராஜா வெறித்தனமான பொறாமை அடைந்தவராக, தன் குமாரனாகிய யோனத்தானிடமும், தன் ஊழியர்களிடமும் தாவீதைக் கொன்றுபோட வேண்டும் என்று கூறினார். யோனத்தானுடைய உணர்வுகள் அன்பானதாகவும், சகோதர சிநேகமுள்ளதாகவும் காணப்பட்டது; ஆனால் இவரது தந்தையினுடைய உணர்வுகளோ கொடுமையானதாகவும், பொறாமையானதாகவும், சுயநலமானதாகவும் காணப்பட்டது. தாவீது இராஜ்யபாரத்தின் கனங்களை அடைவாரானால், அது யோனத்தானிற்கே வீழ்ச்சியாகக் காணப்படும். ஆகையாலே யோனத்தானின் அன்பு, பழமொழியாகிப்போனது. இதோடுகூட இவர் புருஷத்துவத்தின் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் உண்மையான ஆவியினையும், சமாதானம்பண்ணுகிறவரின் ஆவியினையும் பெற்றிருந்தவராகக் காணப்பட்டார். இவர் தாவீதிற்காகத் தன் தந்தையிடம் பரிந்துபேசினார். இவரது

வார்த்தைகள், தன் நண்பனாகிய தாவீதிற்கு இவர் கொண்டிருந்த மரியாதைக்கும், பாசத்திற்கும்/நட்பிற்கும் அருமையான முன்மாதிரியாக நமக்கு விளங்குகின்றது. இவரோ: இராஜா தம்முடைய அடியானாகிய தாவீதுக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்யாதிருப்பாராக; அவன் உமக்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்யவில்லை; அவன் செய்கைகள் உமக்கு மெத்த உபயோகமாயிருக்கிறதே. அவன் தன் பிராணனைத் தன் கையிலே வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பெலிஸ்தனைக் கொன்றதினாலே, கர்த்தர் இஸ்ரயேலுக்கெல்லாம் பெரிய இரட்சிப்பைக் கட்டளையிட்டதை நீர் கண்டு, சந்தோஷப்பட்டீரே; இப்போதும் முகாந்தரமில்லாமல் தாவீதைக் கொல்லுகிறதினால், குற்றமில்லாத இரத்தத்திற்கு விரோதமாக நீர் பாவஞ்செய்வானேன் என்று கூறினார். (1 சாமுயேல் 19:4-5)

சமாதானம்பண்ணுகிறவரின் (யோனத்தானின்) வேண்டுகோள் கேட்கப்பட்டது. இராஜா மனமிரங்கினார். தாவீது மீண்டுமாக அழைத்துக்கொண்டுவரப்பட்டார். அவர் மறுபடியும், வீட்டாரில் ஓர் அங்கத்தினன் ஆக்கப்பட்டார். ஆனால் கொஞ்சம் காலமே இது நீடித்தது. இராஜா உயரிய உணர்வுகளைப் பெற்றிருக்காமல் இல்லை, எனினும் அவை ஆழமாயும் இருக்கவில்லை. அவை அவரது ஜீவியத்தைக் கட்டுப்படுத்தி ஆளவுமில்லை. மாறாக அவர் தீய மனதின், சுயநலமான மனதின், பொறாமையுள்ள மனதின், அதாவது தேவனுடைய ஆவிக்கும், மனதிற்கும் எதிரான மற்றும் மிகவும் அப்பாற்பட்ட மனதின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் காணப்பட்டவராக இருந்தார்.

கொஞ்ச காலத்திற்குள் மீண்டும் பொறாமையினால், இராஜா ஈட்டியினை எறிந்தது மாத்திரமல்லாமல், கொன்று போடவேண்டுமென்று குறிவைத்து எறிந்தார்; தாவீது அமர்ந்திருந்த இடத்திற்குச் சற்றே பின்புறத்தில் இருந்த சுவரிலே ஈட்டி பட்டது; தாவீது துரிதமாய்ச் செயல்பட்டு, விலகிக்கொண்டார். தாவீது தன் அறைக்குப் போனார்; ஆனால் அவர் அங்கு வருகையில், அவரைக் கொன்றுபோடும்படியாகக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்ட ஒரு சேவகன் ஏற்பாடுபண்ணப்பட்டிருந்தான். தாவீதின் மனைவி, அவருக்குத் தகவல்கொடுத்து, ஜன்னல் வழியாய் அவரை இறக்கிவிடுவதன் மூலமாய், அவர் பாதுகாப்பாய்த் தப்பித்துச்செல்ல உதவிசெய்தாள். அநேகமாக வீடானது மதில் சுவரின்மேல் கட்டப்பட்டிருந்திருக்க வேண்டும்; அதாவது, பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் தப்புவிக்கப்பட்ட சம்பவத்தில் காணப்பட்டது போன்றாகும். ஜன்னல் வழியாய்த் தாவீது தப்பிச் செல்கின்றார் - Gustave Dore'

ஒரு மனைவிக்காக இருநூறு கொலைகள்

இச்சம்பவத்தினை வைத்துக்கொண்டு, கொலை செய்வதையும், கொலை செய்கிறவனையும் வேதாகமம் ஊக்குவிக்கின்றது என்பதினால், இது நீதிக்கு முரணாகக் காணப்படுகின்றது என்றும், நீதியுள்ள தேவனுக்கு முரணாகக் காணப்படுகின்றது என்றும் கூறி வேதாகமத்தை நிந்திக்கும்படியாக, பரியாசக்காரர்கள் வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றனர். இவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்: தீர்க்கத்தரிசியாகிய தாவீது மிகவும் விவேகமுள்ளவராகவும், கர்த்தருடைய ஆவியையும், தெளிந்த புத்தியின் ஆவியையும் உடையவராகவும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளார்; [R5663 : page 106] எனினும் ஒரு மனைவியை அடைவதற்குரிய விலையாக, அவர் இருநூறு மனிதர்களைக் கொன்றுபோடுகின்றார்; ஆனாலும் இதைக் கண்டிக்கும் விதமான ஒரு வார்த்தைகூட வேதவாக்கியங்களில் காணப்படுகிறதில்லை என்பதேயாகும்.

இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளும், சர்ச்சையான வாதங்களும் நியாயமான விதத்தில் கையாளப்பட வேண்டும். நீ நம்பிக்கையற்றவன், ஆகையால் உன்னுடன் வாதம்

பண்ணுவதில் எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை என்பதுபோன்ற வார்த்தைகளைக்கூறிக் கண்டுகொள்ளாமல் போகக்கூடாது. நீதி செய்கிறவனே நீதிமான்; அநீதி செய்கிறவன் அநீதிமான். இந்த வேதாகமக் கொள்கை தேவனுக்கும், தாவீதிற்கும், மற்ற எல்லோருக்கும் பொருந்தும். ஆனால் இது தொடர்பாகக் கேள்வி கேட்கப்படுகையில், நாம் திறந்த மனதுடன் இவ்விஷயத்தினை அணுகவேண்டும். தவறான அபிப்பிராயங்களுடைய கண்ணோட்டத்தில் நாம் குற்றஞ்சுமத்துகிறவர்களாக இராமல், மாறாக எப்படி இக்காரியத்திலுள்ள செயல்பாட்டினை, நாம் வேதாகமம் எங்கும் கடைப்பிடிக்கப்-பட்டிருக்கும் நீதியின் கொள்கைகளுடன் இசைவுப்படுத்திடலாம் என்றே பார்க்க வேண்டும்.

முதலாவது விஷயமாக, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்கீழ்க் காணப்பட்ட யூதனுக்கும், கிறிஸ்துவினுடைய தலைமையின்கீழ்க் காணப்படும் கிறிஸ்தவனுக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசத்தினை நாம் நம்முடைய மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக, மரித்துப் போனவர்கள் இன்னமும் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் மற்றும் உடனடியாக நித்திய சித்திரவதைக்குள் கடந்துபோவார்கள் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறதில்லை என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். மரித்தவர்கள் உண்மையில் மரித்துப்போய்விட்டார்கள் என்று வேதாகமம் போதிக்கின்றது; மேசியாவின் இராஜ்யத்தினுடைய பாக்கியமான செல்வாக்குகளின்கீழ், மிகவும் அனுகூலமான சூழ்நிலைகளின்கீழ், எதிர்காலத்தில் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுதலே, மரித்தவர்களுக்குத் தேவன் முன்வைக்கும் நம்பிக்கையாக இருக்கப்போகின்றது என்றும் வேதாகமம் போதிக்கின்றது. பாவத்தின் தண்டனை மரணம் என்றும், மரணத்திற்குப்பின் சித்திரவதை என்பது தண்டனை இல்லை என்றும் வேதாகமம் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. தகப்பனாகிய ஆதாமினால் அறிந்தும், துணிந்தும் செய்யப்பட்ட பாவத்திற்காகவே, இந்தத் தண்டனையானது அவர்மீது நீதியாய்ச் செலுத்தப்பட்டுள்ளது என்று வேதாகமம் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. மரபியல் சட்டங்களின் காரணமாக, நாம் பிறந்தது முதற்கொண்டு, நம்மில் நோய், அபூரணம், மரணம் என்பவைகளின் விதைகள் வந்துவிடுவதால், மனித குடும்பம் மரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது என்று வேதாகமம் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி பார்க்கையில், நமது முழு உலகமும், மரணத்தீர்ப்பின்கீழ்க் காணப்படும் கைதிகளை உடைய உலகமாய்க் காணப்படுகின்றது. இதனாலேயே தேவதூதர்களுக்குத் தேவன் அருளும் சந்தோஷம், சமாதானம், ஜீவன், பூரணம் ஆகியவற்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட கையாளுதலை, மனுக்குலத்தின் விஷயத்தில் தேவன் கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இன்னுமாகப் பஞ்சம், கொள்ளைநோய், பூமி அதிர்ச்சிகள், புயல்கள் முதலானவைகள் அதாவது மரணத்தைக் கொண்டுவரும் பல்வேறு சூழல்கள், கட்டுப்பாட்டினை எடுத்துக்கொள்வதற்குத் தேவன் அனுமதித்துள்ளது ஏன் என்பதையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஒரு மனுஷனுடைய கீழ்ப்படியாமையின் காரணமாக அனைவரையும் நீதியாய் ஆக்கினைத்தீர்ப் பிற்குள்ளாக்கின அதே தேவன், மரணபரியந்தமுள்ள கிறிஸ்துவினுடைய கீழ்ப்படிதலின் காரணமாக அனைவரும் நீதிக்கு ஏதுவாய்த் தீர்க்கப்படுவதற்குரிய ஏற்பாடு ஒன்றினைப் பண்ணியிருக்கின்றார் என்பதை நாம் அறிய வருகையில், நம்மால் காரியங்களைப் புதிய வெளிச்சத்தில் பார்க்க முடியும். தேவனைப்பற்றின வெளிச்சத்தையும், அறிவையும் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும், தேவ தயவை பெறும் நிலைக்குத் திரும்புவதற்கும், நித்தியஜீவனை அடைவதற்குமுரிய முழு வாய்ப்பினை கொண்டுவர வேண்டும் என்றுமுள்ள, ஒரே நோக்கத்திற்காக மேசியாவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படப்போகின்றது என்பதை நாம் அறிய வருகையில், நமது இருதயங்கள் களிகூருகின்றன.

மீண்டும் முதலாவது காரியத்திற்கு வருகையில், இந்தச் சுவிசேஷயுகத்திலுள்ள நம்மை, நாம் நியாயந்தீர்ப்பதுபோன்று, நாம் தாவீதையும், அவர் காலத்திலுள்ள ஜனங்களையும் நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது என்று உணர்ந்துகொள்கின்றோம். சீனாய் மலையில் அவரும், அவரது ஜனங்களும் வைக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் அவர் நியாயந்தீர்க்கப்பட வேண்டும் அதாவது கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல், மனுஷனுடைய ஜீவனுக்கு மனுஷனுடைய ஜீவன் என்பதின்படியாகும். கானான் தேசத்தின் ஜனங்களுடைய அக்கிரமத்தின் பாத்திரம் நிரம்பிவிட்டது என்றும், முழுத்தேசமும் ஆபிரகாமின் சந்ததிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்றும், கூடுமானமட்டும் விரைவாக முழுத்தேசத்தையும் தங்களுடைய தாக்கிக்கொள்வதற்கான தெய்வீக அங்கீகரிப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் இஸ்ரயேலருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது (1 சாமுயேல் 15:2-3). அனைவருக்கும் மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் எதிர்கால ஏற்பாடு ஒன்று உள்ளது என்ற எந்த விவரமும் தெரிவிக்கப்படாமல், இஸ்ரயேலர்கள் தங்கள் சத்துருக்களை, கர்த்தருடைய சத்துருக்களாகக் கருதி, கொன்றுபோடுவதற்கு முழு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டனர்.

பெலிஸ்தர்கள் கானான் தேசத்தில் காணப்பட்டார்கள்; இவர்கள் தங்கள் இடத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்ததோடு மாத்திரமல்லாமல், இஸ்ரயேலரால் ஏற்கெனவே கைப்பற்றப்பட்ட பகுதிகளிலும் படையெடுத்து வந்துகொண்டிருந்தனர். பெலிஸ்தர்கள் அநேக இஸ்ரயேலர்களைக் கொன்றுப்போட்டனர். பெலிஸ்தர்களும், கானான் தேசத்தின் மற்றக் குடிகளும் முழுமையாய் அழித்துப்போடப்பட வேண்டும் என்ற தெய்வீகக் கட்டளைக்கு முழு இசைவாகவே காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆகையால் தெய்வீகத் திட்டம் தொடர்புடைய தெய்வீகக் கட்டளை என்று அனைத்து இஸ்ரயேலர்களாலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்டவைகளை மாத்திரம் தாவீது நடைமுறைப்படுத்தினவராக காணப்பட்டார். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி மட்டும்தான் கர்த்தருடைய கட்டளைகளும், முற்காலங்களிலுள்ள இஸ்ரயேலர்களின் நடக்கைகளும் சரியானவைகளே என்று அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும்.

நமது கர்த்தருடைய மீட்பின் வேலையுடனும், பெந்தெகொஸ்தேயின் ஆசீர்வாதங்களுடனும் துவங்கின புதிய யுகத்தின்கீழ், இந்த யுகத்தினுடைய கர்த்தரின் ஜனங்கள், அதாவது சபை, புதிய கட்டளைகளின்கீழ்க்/ஒழுங்குகளின்கீழ்க் காணப்படுகின்றனர்; முற்காலங்களில் யூதர்கள் தெய்வீக நீதியின் கொள்கைகளை நடப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது போன்று, சபை வார்த்தையினாலும், மாதிரியினாலும் இரக்கத்தின் கொள்கைகளை நடப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளனர். நாம் நம் சத்துருக்களை அன்புகூர வேண்டும். நம்மைப் பகைக்கிறவர்களுக்கும், நம்மைத் துன்புறுத்துகிறவர்களுக்கும், நமக்கு விரோதமாய்ப் பொய்யாய்ச் சகல தீமைகளைப் பேசுகிறவர்களுக்கும் நாம் நன்மை செய்ய வேண்டும். இப்படியாக நாம் பரலோகத்திலிருக்கின்ற நம்முடைய பிதாவின் பிள்ளைகளாகக் காணப்படுவோம்; மேலும் அவருடைய பரிசுத்த ஆவியின் மூலம், அவரால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டுள்ளோம் என்பதும் வெளிப்படுகின்றது. ஆனால் யூதர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள் இல்லை. இவர்கள் பணிவிடை வீட்டார் ஆவார்கள் (எபிரெயர் 3:5). இவர்கள் தங்களைத் தேவனுடைய புத்திரர்களெனக் கூறவேண்டுமென்று எண்ணினதுகூட இல்லை. இயேசு தம்மைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிவித்தபோது, இவர்கள் கோபமடைந்து, இயேசு தேவதூஷணம் பேசினார் என்று கூறி, அவர்மேல் கல்லெறிய கற்களை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

தேவனுடைய முதலாவது மனித புத்திரன், ஆதாம் ஆவார். இவர் பாவம் செய்தபோது

தேவனுடனான இந்த உறவினின்று துண்டிக்கப்பட்டார். இயேசு வரும்வரை ஆதாமிற்கு அடுத்து, வேறு யாரும் வேதாகமத்தில் தேவனுடைய புத்திரர்கள் என அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படவில்லை அல்லது பேசப்படவில்லை. அனைவரும் பாவிகளாகவும், அந்நியர்களாகவும், பரதேசிகளாகவும், தூரமானவர்களாகவும், குற்றவாளி கைதிகளாகவும் மரணத்தீர்ப்பின்கீழ்க் காணப்பட்டனர். ஆனால் இயேசு வந்தபோது, புதிய உபதேசம் மாத்திரம் அல்ல புதிய உறவும் கடந்து வந்தது. மோசே பணிவிடைக்காரனாய், அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தான். கிறிஸ்துவோ அவருடைய (புத்திரர்) வீட்டிற்கு மேற்பட்ட குமாரனாக உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார். நம்பிக்கையினாலே உண்டாகும் தைரியத்தையும் மேன்மைபாராட்டலையும் முடிவுபரியந்தம் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருப்போமாகில், நாமே அவருடைய வீடாயிருப்போம். (எபிரெயர் 3:5-6)